

Існують такі заходи, які б дозволили підвищити продуктивність праці на підприємстві ТОВ «Черкасириба»:

1. Підвищення технічного рівня виробництва (заміна діючих технічних засобів більш прогресивними). Як свідчать проаналізовані дані, коефіцієнт оновлення у 2012 році основних фондів становить 0,29, а коефіцієнт вибуття основних фондів становить лише 0,001. Це свідчить про те, що оновлення основних фондів на підприємстві відбувається за рахунок придбання основних фондів, а не заміни старих, зношених, що призводять до накопичення застарілого обладнання і стримує зростання економічної ефективності основних фондів. Чим більше коефіцієнт вибуття основних фондів наближається до коефіцієнту оновлення, то нижчим є рівень зносу фондів;

2. Збільшення обсягів виробництва та освоєння нових виробничих об'єктів. На даний момент керівництво підприємства запроваджує перенаправлення своєї діяльності на виробництво м'яса та м'ясних продуктів. Воно має всі наявні для цього матеріально-технічні ресурси: виробничі, холодильні і копильні приміщення. Ця продукція характеризується високим попитом серед населення, про що свідчать данні обсягу реалізованої промислової продукції. Виробництво м'яса та м'ясних продуктів за січень 2017 року в Україні було реалізовано на 5498,0 млн.грн, а перероблення та консервування риби лише на 315,3 млн.грн., різниця становить 5182,7 млн.грн.. Це рішення допоможе збільшити обсяги реалізації продукції і тим самим збільшити прибуток підприємства.

Використовуючи дані рекомендації керівництво ТОВ «Черкасириба» підвищить рівень продуктивності праці, буде більш ефективно використовувати виробничі потужності, в результаті чого підвищиться прибутковість підприємства.

Список використаних інформаційних джерел

1. Наукова бібліотека «Буковина» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://buklib.net/> – Назва з екрану.

УДК 657

Чебан Т.М.

к.е.н., доцент

доцент кафедри обліку і аудиту

Херсонський національний технічний університет

м. Херсон, Україна

РОЗВИТОК МЕТОДИЧНИХ ЗАСАД АНАЛІЗУ ВИКОНАННЯ КОШТОРИСУ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ

Основу державного сектору економіки країни складають бюджетні установи. Для виконання покладеної на них місії - задоволення соціальних,

культурних та інших потреб суспільства, діяльність бюджетних установ фінансується в межах затверджених кошторисів. Наведена теза доводить багатогранну значущість кошторисів: як основи формування бюджетної системи країни, фінансового базису здійснення суспільних функцій держави, інструменту контролю ефективності використання державних ресурсів, складової фінансового механізму функціонування державного сектору економіки; інструменту планування доходів і видатків бюджетних установ і засобу управління рухом майна та бюджетних коштів.

Практична значущість кошторисів бюджетних установ актуалізує проблему наукових досліджень методики їх економічного аналізу. Дослідженню шляхів вирішення цієї проблеми присвячені наукові праці вітчизняних учених Яришко О.В., Ткаченко Є.Ю., Бабенко Л., Шаповал А.С. та інш. Віддаючи належне їх науковому доробку, вважаємо, що традиційна методика аналізу виконання кошторису доходів і видатків бюджетних установ не в повній мірі враховують зміни сучасного конкурентного середовища функціонування бюджетних установ, трансформації фінансового механізму, що забезпечують їх адаптацію до ринкової економіки. Проведене дослідження свідчить про відсутність єдиного підходу аналітиків до основних напрямів та завдань аналізу виконання кошторису бюджетних установ. Узагальнюючі підходи А.С.Шаповал, О.В.Яришко та враховуючі напрацювання Харчук Ю.Ю., Рак Г.В. пропонуємо такі основні напрями аналізу виконання кошторису:

- структурно-динамічний аналіз загального і спеціального фонду за показниками залишків, надходжень і видатків ;
- аналіз виконання плану асигнувань загального фонду та надходжень спеціального фонду;
- оцінка виконання плану видатків загального і спеціального фонду;
- аналіз руху коштів загального і спеціального фонду;
- факторний аналіз доходів і видатків загального і спеціального фонду;
- параметричний аналіз кошторису;
- оцінка впливу виконання кошторису загального і спеціального фонду на фінансову стійкість установи та якість управління її фінансовими ресурсами [1; 2; 3; 4].

Зважаючи на недостатній рівень висвітлення у фаховій літературі вивчення зупинимось на останньому напрямку більш детально. На нашу думку, найбільший вплив на фінансову стійкість і рівень управління фінансовими ресурсами установи спричиняє виконання кошторису спеціального фонду, який в умовах незабезпеченості бюджетних установ достатньою кількістю фінансових ресурсів, спричиненою неповним бюджетним фінансуванням їх поточної діяльності, є основним додатковим джерелом фінансових ресурсів. А отже, результати виконання кошторису спецфонду як чинник забезпечення фінансової стійкості бюджетної установи свідчить про якість менеджменту, що забезпечує вміле маневрування її фінансовими ресурсами. Описану залежність

результату виконання кошторису спеціального фонду, зміни величини власного капіталу та показників фінансової стійкості установи можна представити у вигляді моделі взаємозв'язків, поданої на рис. 1.

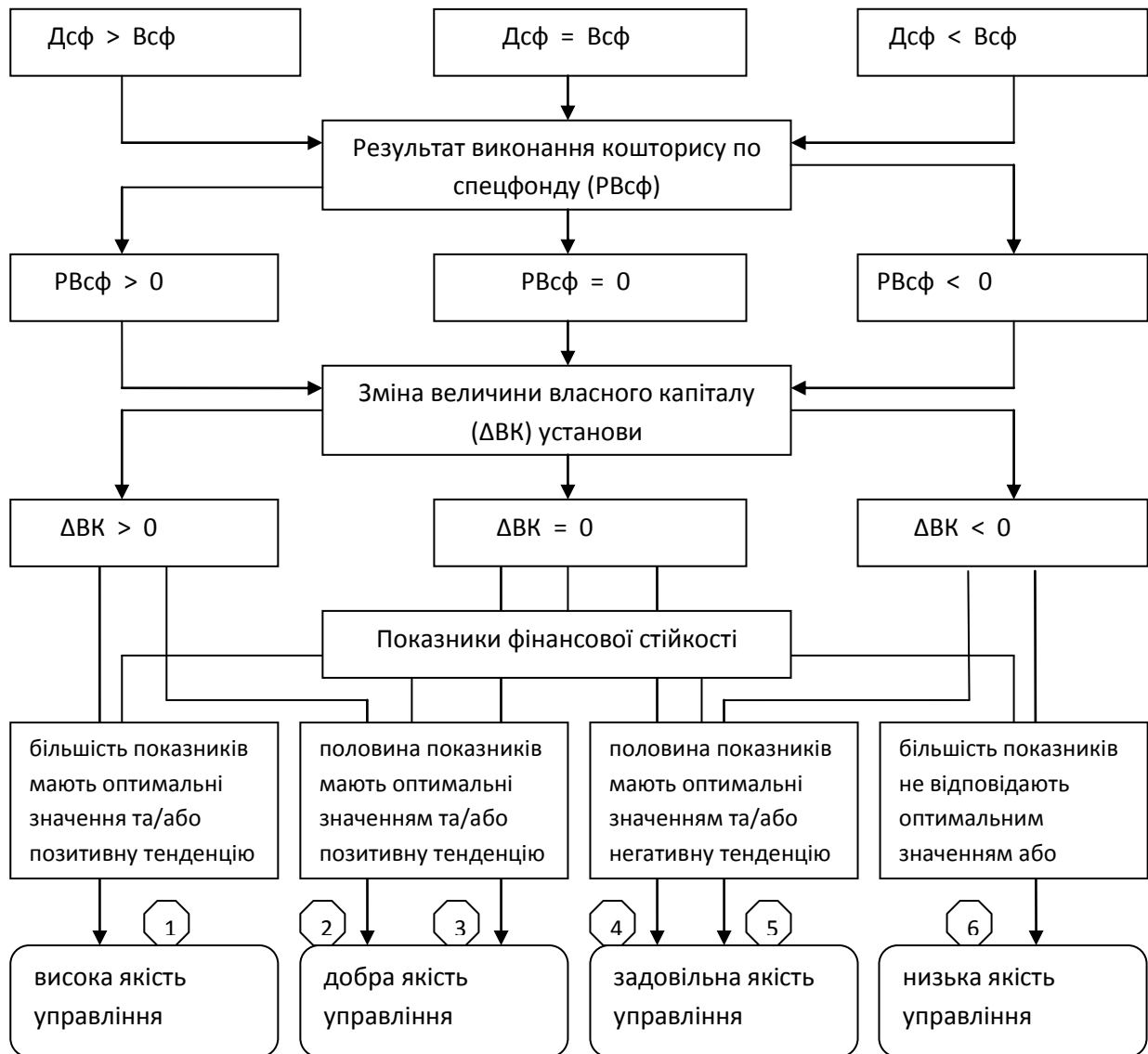

Рис. 1. Оцінка впливу виконання кошторису спеціального фонду на якість управління бюджетної установи

Умовні позначення: Дсф, Всф – доходи і видатки спеціального фонду.

Складність та опосередкованість зв'язків між наведеними факторами обумовлюють існування декількох варіантів. Найбільш високої оцінки заслуговує система управління фінансовими ресурсами установи за умови переважання доходів над видатками спецфонду, що обумовлює позитивне виконання його кошторису, внаслідок чого зростає величина власного капіталу та забезпечуються оптимальні значення показників фінансової стійкості установи (варіант 1). Якщо при позитивному виконанні кошторису спецфонду

і зростанні величини власного капіталу, половина показників фінансової стійкості не відповідають оптимальним значенням, це свідчить про те, що величина власного капіталу не в повній мірі забезпечує незалежність установи від зовнішніх джерел фінансування (варіант 2). Третій варіант характеризує збалансованість доходів і видатків спецфонду та достатність власного капіталу в цілому для забезпечення фінансування діяльності установи. Відмінність четвертого варіанту від попереднього в тому, що за інших рівних умов величина власного капіталу установи протягом декількох періодів не в змозі забезпечити достатній рівень незалежності установи від зовнішніх джерел фінансування. За п'ятого варіанту задовільної оцінки заслуговують дії працівників управління установи щодо пошуку додаткових джерел власних надходжень спецфонду, проте ефективність їх використання недостатня для збільшення власного капіталу та забезпечення фінансової незалежності установи. Шостий варіант відбиває негативний вплив заходів щодо залучення додаткових надходжень протягом певного часу, що свідчить про сталу тенденцію недофінансування установи, зменшення її незалежності від зовнішніх джерел. Розглянуті варіанти не є вичерпно повним переліком можливих подій, проте засвідчують наявний зв'язок між формуванням спецфонду, виконанням його кошторису та якістю управління фінансовими ресурсами.

Отже, запропонований напрямок аналізу виконання кошторису бюджетних установ як складова його методики відповідає основній меті аналізу, адаптований до сучасного фінансового механізму діяльності бюджетних установ і може бути використаний в практиці аналізу їх фінансового стану.

Список використаних інформаційних джерел

1. Яришко О.В. Фінансовий аналіз діяльності бюджетних організацій / О.В. Яришко, Є.Ю. Ткаченко // Вісник Запорізького національного університету. – 2008. – № 1(3). – С. 174-180.
2. Шаповал А.С. Методика економічного аналізу виконання кошторису бюджетних установ. / «Молодий вчений» - № 3 (30).-березень, 2016 р. - С.234-238.
3. Харчук Ю.Ю. Управлінський облік фінансової стійкості державних вищих навчальних закладів в Україні / Ю.Ю. Харчук // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки, 2012, вип. 22, ч.ІІ. – С.1-7.
4. Рак Г. В. Кошторисне фінансування бюджетних установ у системі казначейського обслуговування бюджету. / Г.В.Рак // Економічний аналіз : зб. наук. праць / Тернопільський національний економічний університет;– Тернопіль: «Економічна думка», 2014. – Том 17. – № 1. – С. 160-166.